

JSI HASIČ ODBORNÍK? PROKAŽ TO ZÍSKÁNÍM ODZNAKU ODBORNOSTI

PREVENTISTA JUNIOR

Zná hlavní příčiny vzniku požáru, zná telefonní čísla tísňového volání, zhotoví nejméně dva výkresy, plakáty nebo nástěnky s námětem PO, umí vyhledat jednoduché požární závady, zná základy hoření.

PREVENTISTA

Zná hlavní příčiny vzniku požáru, zná telefonní čísla tísňového volání, zhotoví nejméně dva výkresy, plakáty nebo nástěnky s námětem požární ochrany, umí vyhledat jednoduché požární.

STROJNÍK JUNIOR

Zná jednoduché hasební prostředky a jejich použití. Zná přenosné hasičí přístroje a umí je použít. Zná povinnosti strojníka u zásahu.

STROJNÍK

Zná běžnou techniku používanou u hasičů, její části a její údržbu. Zná druhy a způsoby použití běžných technických prostředků PO. Zná prakticky optické signály PO.

KRONIKÁŘ

Nejméně půl roku pečuje o kroniku kolektivu, zná základní fakta o historii hasičstva v Čechách a na Moravě i v místě, kde působí jeho kolektiv MH, získává dokumentační materiál, který využívá k propagaci.

VELITEL

Zná hlavní zásady při výjezdu jednotky k požáru nebo mimořádné události, zná základní činnosti prováděné při zásahu a po ukončení zásahu, zná nebezpečí, která hrozí na místě požáru nebo zásahu.

GVIČTEL

Je nositelem odbornosti preventisty a strojníka, dokáže zorganizovat nástup kolektivu a podat hlášení, je pomocníkem vedoucího při práci s kolektivem, prokáže znalost vázání uzlů a smyček používaných v PO.

INSTRUKTOR

Zná hlavní základy pedagogiky a psychologie, bezpečnosti práce při činnosti s dětmi a základy zdravotvědy. Zná základní dokumentaci kolektivu. Má rozšířené znalosti Směrnice hry Plamen.

PŘI HOŘENÍ JE TEPLÍČKO

TEPLOTA VZNÍCENÍ

Aby určitý předmět začal hořet, musíme tento předmět zahřát na určitou teplotu, například hořící zápalkou. Teplota, při které zahřátý předmět začne hořet a bude viditelně hořet i po odstranění zápalného zdroje, nazýváme teplotou vznícení.

Příklady teplot vznícení

Bílý fosfor	60 °C
Tabák	170 °C
Papír	185 °C
Rašelina	230 °C
Seno	233 °C
Celofán	240 °C
Ředidlo S6006	240 °C
Benzín	246 °C
Nafta	250 °C
Asfalt	260 °C
Uhelný prach	260 °C
Obilný prach	267 °C
Hnědé uhlí	260 °C
Dřevo	270 °C
Tkaniny	290 °C
Sláma	310 °C
PVC	350 °C
Černé uhlí	370 °C
Petrolej	380 °C
Bavlna	450 °C
Koks	400 °C
Pryž	400 °C
Mouka	440 °C
Benzín	470 °C
Plexisklo	460 °C
Aceton	535 °C
Svítilplyn	560 °C
Oxid uhelnatý	610 °C
Izolace kabelů	890 °C

TEPLOTA HOŘENÍ

Teplota hořících předmětů se nazývá teplotou hoření. I ta je značně rozdílná, závisí nejen na hřevnosti látky, ale i na dalších podmínkách, například množství vzduchu:

Hořící cigareta	450 až 600 °C
Plamen zápalky	650 až 850 °C
Plamen svíčky	800 až 1000 °C
Hořící dřevo	700 až 1100 °C
Hořící uhlí	750 až 1500 °C
Lihový kahan	1600 až 1700 °C
Plynový hořák	1700 až 1975 °C
Sváření acetylen-kyslík	2700 až 3200 °C

Průměrná teplota při hoření v obytném domě činí 850 až 900 °C.

BARVA PLAMENE

Teplota ovlivňuje i barvu plamene. Toho lze využít pro orientační odhad teploty ohně. Toto však platí, že hoří běžní látky, v případě hoření chemikálií bývá však barva jiná.

Zbarvení plamene	Teplota
Rudé	700 °C
Třešňové	850 °C
Světločervené	950 °C
Žluté	1100 °C
Bílavé	1300 °C
Bílé (do modra)	1500 °C

Letos o prázdninách hořelo častěji než vloni. V červenci v ČR vzniklo celkem 2099 požárů a v srpnu dalších 1450. Ve srovnání se stejným obdobím roku 2009 je to o téměř 1200 požárů více. Nejvíce hořelo během prázdnin 12. a 16. července, celkem hasiči likvidovali shodně 103 požárů.

Vydává Sdružení hasičů ČMS, Římská 45, 121 07 Praha 2, s podporou MŠMT ČR. Redaktoři: Monika Homolková-Němečková (606 683 699) a Oldřich Příbyl. Adresa Hasička: nakladatelství HASIČI, ul. 28. října 850, 549 01 Nové Město nad Metují, telefon: 491 474 150, mobil: 608 121 150, e-mail: hasici@tiscali.cz, Neprodejné.

HASIČOVY NOVINKY

Č. 26, SRPEN 2010

JSEM S DĚTMI...

Poslední dobou mám pocit, že se na mě moji spolužáci, kamarádi a přátelé domluvíli. Zvonění telefonu známe všichni a obligátní otázku: „Žiješ ještě? Máš čas na pokec? Neviděla jsem tě sto let?“ asi také. „Taky tě ráda slyším,“ pravím já. „atak navrhni termín,“ jeden, druhý, třetí a stále se nějak neumíme domluvit. „Promiň, nemohu, jsem s dětmi.“ Něco o tom, že jsem blázen, slyším natolik pravidelně, že už to vůbec neřeším a jen na druhém konci bezdrátového drátu kouzlim malý, vše vypovídající úsměv.

NA TÁBOŘE S FARAONEM

„Země je zachráněna, faraonova kletba je zrušena,“ s kouzelným úsměvem a hranou úlevou sdělila hlavní vedoucí letního tábora v Malých Svatoňovicích Lucie Novotná poslední den jeho konání. Protože normální smrtelník o hrozcím nebezpečí neměl ponětí, pídím se po podrobnostech. A začíná se přede mnou odvíjet příběh... nad Egyptem se vznášejí tajemná kletba faraóna. Dvěma badatelům se nějakým omylem podařilo vypustit mumií, která teď ohrožuje Egypt. Pokud tomu nikdo nezabrání, do dvou týdnů ovládne zemi. Naštěstí je tu osmatřicet odvážných českých hasičských dětí. Ty mají za úkol během čtrnácti dnů zapomenout na hasičku a soustředit síly na záchranu země. Na pomoc přitom mají sedm vedoucích.

Dva společně prožité týdny byly nábití aktivitami. Tři družstva dětí si stavěla miniaturní lesní městečka, pomocí kilometrů toaletního papíru vytvářela svoje originální mumiie, na malosvatoňovickém náměstí vznikl unikátní obraz faraóna z uzavěro O PET lahvi... ale na neporazitelnou mumií bylo potřeba připravit se i fyzicky. Celodenní výlet s protažením těla na bobové dráze a trampolínách v Krkonoších určitě dal účastníkům záchranné mise zabrat. Také celotáborová hra byla prověřkou mrštnosti, přesnosti, bystrosti a vůbec kvalit dětí, soutěžících o nejlepší výsledek. Snaha se zročila a nakonec se to podařilo: za svitu hvězd a plamenů z loučí byla mumiie zpátky zakleta! Vítězství bylo zpečetěno poslední večer na náměstí slavnostním půlnočním ohňostrojem. Ohňostroj ale nebyl záležitostí čistě táborovou. Ty nejmenší děti se jej nezúčastnily. Přece jen - záchrana země je věc náročná a půlnoc je půlnoc. Magický poslední večer si vychutnali hlavně noví instruktoři a vedoucí z Letní školy instruktorů, která probíhala v téže místě paralelně s táborem. Není to náhodná shoda termínů, studenti LŠI převáděním nově nabytých vědomostí do praxe zpestřovali táborovým dětem odpolední a večerní program.

Děti se do Malých Svatoňovic na Trutnovsku sjely 7. srpna z celé republiky. Vrací se sem většina z nich pravidelně rok co rok - a vždycky někdo přibude. Tím se tábor postupně zvětšuje až letošní, zatím maximální počet dětí za dobu desetileté existence tábora, trochu překvapil vedení, které muselo shánět další vedoucí. Není také nic neobvyklého, že děti, které dovrší 15 let a tím překročí věkovou hranici pro účastníky tábora, plynule přecházejí do LŠI jako budoucí pracovníci s hasičskými dětmi. I faraón tedy ví, že se ve Svatoňovicích nezachraňuje jen ohrožený Egypt, ale i „hasičská budoucnost“.

Lije, stále jen lije, taky byl Plamen za dveřmi a my ještě nestihli to a to taky ono. Bože kdy? Hurá, neděle, sluníčko, na cvičišti se nás potká sedm mládežnických družstev z našeho SDH, všichni chtějí něco dohánět. V klubovně už to byla nuda, málo místa, nevybitá energie. Jen počasi to ne a ne pochopit. Koukám se na sebe s vedoucími trochu nevěříte, proč jsou oni na té dráze, když tam potřebujeme být my, proč nám berou ty hadice, když teď je chceme my... Nakonec se přece jen dohodneme, jsme přeci lidé ne?

Další víkend v háji a sluníčka málo, sobotní liga, nedělní schůzky, kouzelná dráha družstva přípravky, pohledem na mě se chodím uklidit.

Víkend „V“ je tady. Všude okolo prší, my stanujeme, sluníčko je s námi. Ani netuší, jak moc jsme mu letos vděční za jeho přích. Jedna disciplína probíhá za druhou, večer navazí všem těm mladým (pravda, vzaly to ze mě letos hoký z dorostu, a přestože se to mírně vymklo, všichni se na konec tváří úžasně spokojeně a nehladově), zpracovat výsledky, posoudit kroniky, prověřit znalosti naší hasičské mládeže plněním odborek. Opět je neděle, víkend končí. K slavnostnímu vyhlášení nám pomalu nestačí prostoranství táborové základny před hlavní budovou. Je to macez. Více jak 50 družstev čeká na malou pozornost, diplom, ti nejlepší na medaile a všichni společně na to, jak si zase svorně zavřeme: zdar, zdar. Podařilo se, zase je to na rok za námi.

Je téměř večer, sedím doma na pohovce, špinavá, vyčerpána, unavená a bezděčně zírám na tu horu prádla volajícího po čistotě, které se okresního kola účastnilo společně s námi. Moje šestiletá dcera mi do ucha haleká: „Mamko, to byl prima víkend, škoda, že zítra jdu do školky,“ a mně opět zazvoní telefon: No ahoj, slyším milý hlas kamarádky, jejíž ratolest byla také jedním z robátek, účastnících se našeho víkendového dobrodružství, tudíž ona sama je aspoň trochu vyrelaxovaná a víkendově odpočívá. „Prý jste se měli fajn, nezajdeme večer na kávičku nebo zítřka, pozíť?“ Je mi trapné, se asi po sté omluvit, ale vyloudím jen skromné: „Promiň, nemohu, jsem s dětmi.“

Je vás moc, kdo víte, o čem byla tato moje story. Vy všichni, stejně tak jako já, dobře víte, že až mi za chvíli zase zazvoní telefon, ač bych upřímně ráda všechny ty, s nimiž jsem prožila někdy i úžasně chvilky svého života, viděla, odpovím unaveně, ale s hrstí v srdci: „Promiň, nemohu, jsem s dětmi!“

MHN